

УДК 343.36

DOI <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2020.5.46>**Лідія Палюх,**

канд. юрид. наук, доцент,

доцент кафедри кримінального права і кримінології

Львівського національного університету імені Івана Франка

ПРОБЛЕМИ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ ОЗНАК ОБ'ЄКТИВНОЇ СТОРОНИ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ «ВТРУЧАННЯ В ДІЯЛЬНІСТЬ СУДОВИХ ОРГАНІВ»

У статті розглянуто проблеми визначення в Кримінальному кодексі України (далі – КК України) ознак об'єктивної сторони складу злочину «втручання у діяльність судових органів». Автором проаналізовано зміст ознак об'єктивної сторони складу злочину, передбаченого ч. 1 ст. 376 КК України. При цьому автор проаналізувала законодавство, судову практику, розглянула позиції, що висловлюються науковцями щодо ознак об'єктивної сторони цього складу злочину. Застосовуючи філологічне, систематичне тлумачення відповідних положень кримінального закону, з'ясовано зміст такої ознаки об'єктивної сторони складу цього злочину, як діяння.

Майже всі українські науковці розглядають втручання у діяльність судді як незаконний вплив, при цьому виділяють різні форми такого впливу. На думку автора, трактування терміна «втручання» лише як незаконного впливу на потерпілого необгрунтовано звужує значення цього терміна. Крім впливу, втручання може мати й інші форми. «Втручання» у складі злочину, передбаченого ст. 376 КК України, може виявлятися у таких діяннях, як: 1) незаконний вплив на потерпілого; 2) вчинення у будь-якій формі перешкод до здійснення правомірної діяльності (наприклад, як зазначають деякі автори, створення несприятливих для судді побутових умов (організація нічних телефонних дзвінків), також втручання у діяльність може виявлятися в умисному відключенні електроенергії, інтернет-зв'язку під час судового засідання і т.п.) за умови, якщо такі діяння не містять ознак інших складів злочинів.

На основі аналізу наукової літератури, даних судової практики пропонується вдосконалити ч. 1 ст. 376 КК України. Автор підтримує висловлену в науці позицію про те, що можливі способи вчинення цього злочину у диспозиції статті 376 Кримінального кодексу України мають бути закріплені у формі відкритого переліку. При цьому у розглядуваній нормі автор пропонує передбачити таке формулювання: «Втручання в законну діяльність судді, присяжного, безпосередньо пов'язану із здійсненням судочинства, шляхом незаконного впливу, створення перешкод у здійсненні ними повноважень, <...> якщо такі діяння не містять ознак злочинів, передбачених статтями 369, 377, 378, 379, 384, 385 КК України». Це дало би змогу охопити інші випадки вчинення діянь, спрямованих на перешкодження діяльності суду, а не лише незаконний вплив.

Ключові слова: втручання в діяльність, суддя, об'єктивна сторона складу злочину, кримінальна відповідальність, перешкодження діяльності, незаконний вплив.

Постановка проблеми. Протягом останніх кількох років перед українською державою гостро стоїть питання забезпечення незалежності суду, зважаючи на важливість діяльності зі здійснення правосуддя для забезпечення сталого суспільного розвитку, захисту прав і свобод людини. На суспільні відносини, що забезпечують гарантії незалежності суддів у такому аспекті, як заборона втручання у здійснення судочинства, посягає злочин, передбачений ст. 376 КК України «Втручання в діяльність судових органів». Чинна редакція частини першої статті 376 КК України, де вжито формулювання «втручання в будь-якій формі в діяльність судді», породжує різні тлумачення змісту такої ознаки об'єктивної

сторони зазначеного складу злочину, як діяння. У зв'язку з цим видається доцільним з'ясувати зміст цієї ознаки з точки зору чинного закону (*de lege lata*), а також оцінити, чи є таке формулювання відповідної кримінально-правової норми оптимальним, доцільним, чи, можливо, є потреба вдосконалити зазначену норму.

Аналіз останніх досліджень і публікацій з такої теми. Проблеми кримінально-правової характеристики злочину, передбаченого ст. 376 КК України, досліджували такі українські вчені, як Ю. Александров, Г. Бершов, Є. Блажівський, А. Бойко, В. Борисов, Є. Бунін, Р. Кархут, А. Мартіросян, В. Тютюгін. Проблеми втручання в діяльність інших, крім суддів, так званих спеціальних потерпілих

були предметом дослідження таких науковців, як І. Залялова, І. Ізай, І. Чуб.

Натепер більшість учених вважають, що таке діяння, як «втручання в діяльність», полягає винятково у незаконному впливі на потерпілого (Ю. Александров, Є. Блажівський, А. Бойко, І. Залялова, І. Чуб), при цьому вважають, що такий підхід до розуміння змісту цього діяння є правильним. Деякі вчені пропонують закріпити у ч. 1 ст. 376 КК України відкритий перелік форм втручання в діяльність судді (Є. Бунін); деякі науковці, навпаки, вважають, що формалізація ознак цього складу злочину є зайвою.

Мета статті. У зв'язку з цим є доцільність, застосовуючи філологічне, систематичне тлумачення, проаналізувати норму, передбачену ч. 1 ст. 376 КК України, з'ясувати зміст такого діяння, як «втручання в діяльність», у чинній редакції ч. 1 ст. 376 КК України, розглянути, яким шляхом іде судова практика у тлумаченні цієї норми. Також важливо з'ясувати, наскільки доцільним, вдалим є передбачене у ч. 1 ст. 376 КК України формулювання ознак об'єктивної сторони цього складу злочину.

Виклад основного матеріалу дослідження. Виходячи зі змісту диспозиції статті, передбаченої ч. 1 ст. 376 КК України, ознакою об'єктивної сторони цього складу злочину є діяння – втручання в будь-якій формі в діяльність судді. Практично всі українські науковці розглядають втручання в діяльність судді винятково як незаконний вплив на відповідного потерпілого, при цьому виділяють різні форми такого незаконного впливу [1, с. 31; 2, с. 9; 3, с. 589; 4, с. 9; 5, с. 1200; 6, с. 3]. Подібну позицію свого часу висловив і пленум Верховного Суду України у п. 11 своєї постанови № 8 від 13 червня 2007 року, зокрема, зазначив, що під втручанням у діяльність судових органів слід розуміти вплив на суддю у будь-якій формі (прохання, вимога, вказівка, погроза, підкуп, насильство, критика судді в засобах масової інформації до вирішення справи у зв'язку з її розглядом тощо) з боку будь-якої особи з метою схилити його до вчинення чи невчинення певних процесуальних дій або ухвалення певного судового рішення [7].

Слід зазначити, що, на відміну від норми, передбаченої ст. 343 КК України, де в назві статті вжито формулювання «втручання в діяльність», а в диспозиції статті діяння позначено як «вплив у будь-якій формі», у назві і в диспозиції норми, передбаченої ст. 376 КК України, вжито однаковий тер-

мін – «втручання в діяльність». Тому видається, що трактування терміна втручання лише як впливу на потерпілого необґрунтовано звужує зміст поняття «втручання». Крім впливу, втручання може мати інші прояви.

Проведене нами узагальнення судової практики у кримінальних провадженнях, що надійшли до суду з обвинувальним актом за ст. 376 КК України, дає змогу виділити такі діяння, що визначені судами як форми втручання в діяльність судді, що є ознакою об'єктивної сторони відповідного складу злочину: неконкретизовані погрози або погрози, інші за змістом, ніж у ч. 1 ст. 377 КК України (у 80% вивчених нами вироків), настирливе прохання (10%).

Злочин, передбачений ст. 376 КК України, є спеціальним видом підбурювання до злочину, передбаченого ст. 375 КК України. Відповідно до ч. 4 ст. 27 КК України способами підбурювання можуть бути умовляння, підкуп, погроза, примус або інші способи, за допомогою яких підбурювач схилив іншого співучасника до скоєння злочину. Виходячи з того, що норми, передбачені статтями 377–378 КК України, є спеціальними видами втручання в діяльність судді чи, відповідно, захисника чи представника особи, втручання в діяльність судді (ст. 376 КК України) може здійснюватися способами, крім тих, що зазначені у диспозиціях зазначених вище норм (настирливе умовляння, погроза (за винятком погрози вбивством, насильством, знищенням чи пошкодженням майна (ч. 1 ст. 377, ч. 1 ст. 398 КК України)), примус, незаконна вказівка та інші способи, що стосуються такого діяння, як незаконний вплив на потерпілого. Водночас, крім незаконного впливу, втручання може здійснюватися і іншими способами, які не є спеціальними видами підбурювання до скоєння злочину, передбаченого ст. 375 КК України.

Слід погодитися з тим, що не може визнаватися втручанням реалізація стороною у справі своїх процесуальних прав та інтересів у визначений законом спосіб. Хоча це частково не відповідає позиції Конституційного Суду України, яку він сформулював у своєму рішенні від 12 липня 2011 року № 8-рп/2011 (справа № 1-8/2011), відповідно до якого «стосовно твердження суб'єкта права на конституційне подання, що оспорювані положення Закону щодо незалежності суддів від незаконного впливу допускають можливість вчинення *законного впливу*, Конституційний Суд України дійшов висновку про його безпідставність, оскільки відповідно до частини другої статті 126 Конституції України *забороняється вплив на суддів у будь-який спосіб*» [8]. Наведемо у цьому

контексті приклад із судової практики, що засвідчує спірність такої позиції.

Суддя І. районного суду Вінницької обл. О. повідомив Вищу раду правосуддя про втручання у правосуддя з боку позивача у цивільній справі. Зокрема, як ідеться у заяві, останній двічі подавав відвід головуючого судді. Так, у першій заяві суд відмовив позивачу у зв'язку із безпідставністю. Однак той згодом надіслав повторну. У ній він звинуватив головуючого в справі в отриманні неправомірної винагороди від відповідача. При цьому висловив погрози судді, що в разі неприйняття потрібних рішень в заяві він буде вживати всіх заходів з метою притягнення судді до відповідальності. Суддя звернувся до прокуратури із заявою про скоєння злочину, мотивуючи її тим, що зі змісту заяви позивача чітко прослідковується тиск на нього та поширення неправдивої інформації щодо скоєння ним злочину, отримання хабара [9].

Як видається, у такому разі відсутнє втручання в діяльність судді, оскільки позивач здійснював свої законні права у судочинстві. Така позиція висловлена і в судовій практиці. Так, зокрема, у мотивувальній частині вироку від 3 березня 2011 р. у справі № 1-162/11 Суворовський районний суд м. Херсона висловив позицію про те, що подання скарг з критикою діяльності суддів, процесуальні засоби захисту, навіть якщо вони видаються суддям настирливими чи «зухвалими», не містять ознак об'єктивної сторони складу злочину, передбаченого ст. 376 КК України [10].

О. Коробєєв, Ю. Кулєшов, аналізуючи подібну норму в російському кримінальному законі, де також передбачено відповідальність за втручання в діяльність судді, зазначають, що, хоча зазначене діяння і належить до найбільш поширених злочинів проти правосуддя, його вчинення здебільшого залишається латентним через відсутність апробованого розуміння ознак розглядуваного складу злочину, зокрема, науковці ведуть мову про таке формулювання у відповідній статті кримінального закону – «втручання в діяльність», що має оціночний характер [11, с. 37].

Зважаючи на викладене вище, видається, що в диспозиції ст. 376 КК України доцільно більш формалізовано, конкретно визначити, втручання в яких саме формах у діяльність судді становить таку ознаку цього складу злочину, як діяння.

Слід зазначити, що у статтях Особливої частини КК України (в розділах V, XV, XVIII Особливої частини КК України), де встановлено відповідальність за перешкоджання діяльності певних осіб (органів), втручання в їх діяльність, визначено такі

форми, в яких можуть вчинятися ці діяння: невиконання законних вимог потерпілого (ст.ст. 351, 351-1, 351-2 КК України); створення штучних перешкод у роботі (ст. 351, 351-1, 351-2 КК України); надання завідомо неправдивої інформації (ст.ст. 351, 351-1 КК України); незаконний вплив у будь-якій формі (ст. 344 КК України), вплив у будь-якій формі (ст. 343 КК України); вчинення в будь-якій формі перешкод до здійснення правомірної діяльності, порушення встановлених законом гарантій діяльності (ст. 397 КК України); перешкоджання здійсненню законної професійної діяльності (ст. 171 КК України).

У зв'язку із зазначеним вище Є. Блажівський, Є. Бунін, Р. Кархут констатують порушення вимог системності у закріпленні відповідальності за втручання в діяльність у статтях чинного КК України, а саме: розходження у назвах статей; різний підхід до визначення поняття злочину у диспозиціях цих статей [2, с. 198–199; 14, с. 9; 16, с. 8]. Є. Бунін зазначає, що у КК відсутній уніфікований законодавчий підхід до розуміння поняття «втручання», що, своєю чергою, ускладнює застосування системного методу для встановлення його змісту; КК містить такі поняття, як «вплив», «втручання» і «перешкоджання» [14, с. 9].

Отже, діяння у зазначених складах злочинів позначене як *втручання, вплив у будь-якій формі або незаконний вплив, перешкоджання*. Розглянемо, яке з цих понять найбільш доцільно було б передбачити для позначення діяння як ознаки об'єктивної сторони складу злочину, передбаченого ст. 376 КК України, чи, можливо, загалом інше поняття. У такому разі слід звернутися до філологічного тлумачення.

Слід зазначити, що слово «втручатися» в українській мові має такі значення: самочинно займатися чиймись справами, втручати в чий-небудь стосунки тощо; брати активну участь у чомусь для припинення чого-небудь, протидіяння чому-небудь і т. ін. [12, с. 777]. Отже, термін «втручання» має смислові відтінки ближче до слова «протидія», «самочинне заняття чиймись справами», характеризує активну діяльність безвідносно до того, чи наявний вплив на конкретну особу. Тому слід погодитися з Є. Буніним у тому, що втручання характеризується активною формою поведінки – воно полягає лише у дії [13, с. 9].

Слово «перешкоджати» має такі значення: 1) бути перепорою для чого-небудь; 2) створювати завади, заважати, забороняти кому-, чому-небудь [14, с. 322]. Отже, термін «перешкоджання» більше за своїм смисловим

відтінком відображає результат, якого прагне досягнути особа, яка перешкоджає, – створити перепони у певній діяльності.

Слово «вплив» має такі значення: 1) дія, яку певна особа чи предмет або явище виявляє стосовно іншої особи чи предмета; робити (мати і т. ін.) вплив на кого, що; 2) сила влади, авторитету [12, с. 751]. Отже, вплив передбачає дію стосовно іншої особи, в тому числі завдяки авторитету, владі чи іншим «дієвим» чинникам.

Зважаючи на викладене вище, можна вивести таку оптимальну модель співвідношення цих понять у ст. 376 КК України: основне діяння – *втручання*, яке спрямоване на *перешкоджання* відповідній діяльності, і *способом цього діяння може виступати вплив на певну особу*, також можуть бути *інші способи, не пов'язані із безпосереднім впливом на іншу особу*.

Загалом, слід сформулювати такі положення щодо змісту такого діяння, як «втручання», у складі злочину, передбаченого ст. 376 КК України:

1. *Невиконання законних вимог судді* тягне адміністративну відповідальність (ст. 185-3 КпАП України) або кримінальну відповідальність (ст. 385 КК України), а отже, не становить ознак складу злочину, передбаченого ст. 376 КК України.

2. *Надання завідомо неправдивої інформації* суду становить інші склади злочинів, передбачені статтями 384, 358 КК України.

3. *Втручання у складі злочину, передбаченого ст. 376 КК України, може виявлятися у таких діяннях, як:*

1) незаконний вплив на потерпілого (настирливе прохання, умовляння, погроза розголошення певних відомостей, обмеження прав та інтересів судді, інші види погроз (за винятком погрози вбивством, насильством, знищенням чи пошкодженням майна, відповідальність за які настає за ч. 1 ст. 377 КК України, а також за винятком виявлення наміру особи реалізувати свої права та законні інтереси у судочинстві), примус, а також інші способи (вказівка іншої службової особи, наприклад, голови суду));

2) вчинення у будь-якій формі перешкод до здійснення правомірної діяльності (наприклад, як зазначає Л. Лобанова, створення несприятливих для судді побутових умов (організація нічних телефонних дзвінків, ворожих акцій сусідів і т. п.) [15, с. 80], умисне відключення електроенергії, інтернет-зв'язку під час судового засідання і т.п.) за умови, якщо такі діяння не містять інших складів злочинів.

4. Таке діяння, як підкуп судді, присяжного, має кваліфікуватися за ст. 369 КК

України. У разі кваліфікації таких діянь за сукупністю статей 369, 376 КК України буде наявне подвійне інкримінування, оскільки, крім власне діяння – підкупу, у ст. 369 КК України йдеться про мету – вчинення чи невчинення службовою особою в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає таку вигоду, чи в інтересах третьої особи будь-якої дії з використанням наданої їй влади чи службового становища. Таким чином, ці статті перебувають у відносинах конкуренції загальної (ст. 376 КК України) і спеціальної (ст. 369 КК України) норм.

Таким чином, у складі злочину, передбаченого ст. 376 КК України, діяння, що є ознакою його об'єктивної сторони, – втручання, – крім впливу на потерпілого, також може виявлятися і у створенні умов, що становлять перешкоди для здійснення суддею законної діяльності (повноважень) у судочинстві.

У кримінальному законодавстві низки зарубіжних країн у подібних нормах про втручання в діяльність учасників відносин судочинства і виконання судових рішень визначено такі діяння, в яких полягають різні форми втручання: підкуп, залякування, перешкоджання (ч. 5 ст. 471bis КК Іспанії), схиляння (ст. 289 КК Болгарії), перешкоджання будь-яким способом (ст. 231 КК Литовської Республіки).

Висновки

Зважаючи на викладене вище, слід підтримати позицію Є. Буніна у тому, що можливі способи скоєння такого злочину в диспозиції статті 376 КК України слід закріпити у формі відкритого переліку. При цьому видається доцільним передбачити у частині першій статті 376 КК України таке формулювання: *«Втручання в законну діяльність судді, присяжного, безпосередньо пов'язану із здійсненням судочинства, шляхом незаконного впливу, створення перешкод у здійсненні ними повноважень, <...> якщо такі діяння не містять ознак злочинів, передбачених статтями 369, 377, 378, 379, 384, 385 КК України»*. На нашу думку, це дало би змогу охопити інші випадки вчинення діянь, спрямованих на перешкоджання діяльності суду, а не лише незаконний вплив.

Список використаних джерел:

1. Злочини проти правосуддя : навчальний посібник. / За заг. ред. проф. В.І. Борисова, проф. В.І. Тютюгіна. Харків : Нац. ун-т «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого», 2011. 160 с.
2. Кархут Р.В. Кримінальна відповідальність за втручання у діяльність судових органів за законодавством України та Республіки Польща : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08. Київ, 2018. 231 с.

3. Кримінальне право України. Особлива частина : підручник. / Ю.В. Александров, О.О. Дудоров, В.А. Клименко та ін. Вид. 2-ге, переробл. та допов. За ред. М.І. Мельника, В.А. Клименка. Київ : Атіка, 2008. 712 с.
4. Мартіросян А.Г. Кримінальна відповідальність за втручання в діяльність осіб, які здійснюють правосуддя : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08. Київ, 2011. 17 с.
5. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / за ред. М.І. Мельника, М.І. Хавронюка. 10-ге вид., переробл. і допов. Київ : ВД «Дакор», 2018. 1386 с.
6. Чуб І.М. Втручання в діяльність працівника правоохоронного органу: кваліфікація та відмежування від суміжних злочинів : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08. Харків, 2014. 20 с.
7. Про незалежність судової влади : постановою пленуму Верховного Суду України № 8 від 13 червня 2007 р. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/v0008700-07>.
8. Рішення Конституційного Суду України від 12 липня 2011 року № 8-рп/2011 (справа № 1-8/2011) у справі 54 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Закону України «Про судоустрій і статус суддів». URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v008p710-11>.
9. Суддя Іллінецького районного суду Вінницької обл. Олександр Олексієнко повідомив ВРП про втручання у правосуддя з боку позивача у цивільній справі. *Закон і бізнес*. 23.09. 29.09.2017. URL: http://zib.com.ua/ua/130189-prohannya_pro_vidvid_suddi_mozhe_potyagnuti_na_stattyu_.html.
10. Вирок Суворовського районного суду м. Херсона від 3 березня 2011 р. у справі № 1-162/11. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/14036607>.
11. Коробеев А., Кулешов Ю. Уголовно-правовая защита независимости правосудия. *Уголовное право*. 2005. № 5. С. 37–39.
12. Словник української мови: в 11 т. / ред. коллег. І.К. Білодід (голова) та ін.; АН УРСР, Ін-т мовознавства ім. О.О. Потебні. Т. 1: А–В. Київ : Наукова думка, 1970. 799 с.
13. Бунін Є.О. Втручання в діяльність судових органів за Кримінальним кодексом України: аналіз складу злочину та питання кваліфікації : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08. Харків, 2015. 20 с.
14. Словник української мови: в 11 т. / ред. коллег. І.К. Білодід (голова) та ін.; АН УРСР, Ін-т мовознавства ім. О.О. Потебні. Т. 6. П–Поїти. Київ : Наукова думка, 1975. 832 с.
15. Горелик А.С., Лобанова Л.В. Преступления против правосудия. Санкт-Петербург : Издательство Р. Асланова «Юридический центр Пресс», 2005. 491 с.
16. Блажівський Є.М. Кримінальна відповідальність за втручання в діяльність за кримінальним правом України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук. : 12.00.08. Львів, 2010. 20 с. URL: [http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?Z21ID=&I21DBN=REF&P21DBN=REF&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=fullweb&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21P03=A=&S21COLORTERMS=1&S21STR=%D0%91%D0%BB%D0%B0%D0%B6%D1%96%D0%B2%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B8%D0%B9%20%D0%84\\$](http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?Z21ID=&I21DBN=REF&P21DBN=REF&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=fullweb&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21P03=A=&S21COLORTERMS=1&S21STR=%D0%91%D0%BB%D0%B0%D0%B6%D1%96%D0%B2%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B8%D0%B9%20%D0%84$).

The article deals with the problems of definition in the Criminal Code of Ukraine (CC of Ukraine) of the signs of the objective side of the body of crime “Intervention in the activities of judicial bodies”. The author has been analyzed the content of the features of the objective side of the crime under Part 1 of Art. 376 of the Criminal Code of Ukraine. The author analyzed the legislation, judicial practice, the positions expressed by scientists on the signs of the objective side of this crime. Applying a philological, systematic interpretation of the relevant provisions of the criminal law, the content of such a sign of the objective side of the body of this crime as an act is clarified.

Almost all Ukrainian scholars consider intervention in the activities of a judge as an illegal influence on the victim, while distinguishing various forms of such illegal influence. According to the author, the interpretation of the term “intervention” only as an illegal influence on the victim unreasonably narrows the meaning of the concept of “intervention”. In addition to the influence, the intervention can take other forms. Intervention in the crime under Art. 376 of the Criminal Code of Ukraine, may be in such acts as: 1) illegal influence on the victim; 2) committing in any form of obstacles to the implementation of lawful activities (for example, as noted by some authors, the creation of unfavorable for the judge living conditions (organization of night phone calls), may also appear in the deliberate disconnection of electricity, Internet during a court hearing, etc.) but if such acts do not contain other corpus delicti.

On the basis of the analysis of scientific literature, data of judicial practice it is offered to improve h. 1 Art. 376 of the CC of Ukraine. The author supports the position expressed in science that the possible ways of committing this crime in the disposition of Article 376 of the Criminal Code of Ukraine should be defined in the form of an open list. At the same time, the author proposes to provide the following wording in the considered norm: “Intervention in the lawful activities of a judge, juror, directly related to the administration of justice, through illegal influence, creating obstacles to the exercise of their powers, <...> if such acts do not contain signs of crimes under Articles 369, 377, 378, 379, 384, 385 of the Criminal Code of Ukraine”. This would cover other cases of acts aimed at obstructing the activities of the court, and not only illegal influence.

Key words: intervention in activities, judge, objective side of the body of crime, criminal liability, obstruction of activity, illegal influence.